

Necessite drogar-me
a fons,
ara,
i ho dic
sense
alegria reivindicativa. Sense
ressignació autoinculpatòria. Com sinó
demandar només un poc
de no se qué o de no sé quant al meu humil amor buidant-se
per finestres i esquelets o estàtues
encara que per destinatari
de sí mateixa
víctima a mort el meu humil amor s'adobe?
Decididament:
necessite drogar-me.
Ara mateix.
Encapsular-me llargament i gola
avall.
No sé què.
I sé per què.
Necessite allò
que de mi jo no sé i que en mi està tant viu
com l'exigència d'ací i ara pujant
a molta més vida.
Paraula tristament sagrada és
la fe
que les pures fraternitats ja no en secret s'aconsellen,
més bella quant més
gustosament a consciència d'u
mateix és traïda.

La por és panorama.

Jo
em necessite.